

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΕΔΕΣΣΗΣ Κ. ΙΩΗΛ

« ΤΟ ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ »

Τό ἤδη ὑπάρχον στρατιωτικόν εὐχολόγιον εἶναι ἔκδοσις τοῦ 1983, ὅταν Διευθυντής τοῦ Θρησκευτικοῦ ἦταν ὁ ἀρχιμανδρίτης Στέφανος Σαχπελίδης. Στό κείμενο τῶν προλεγομένων λέγει ἀπό ποῦ ἦντλησε τό περιεχόμενό του. Εἶναι ἀπότοκο τῶν εὐχολογίων τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν διαφόρων περιστατικῶν εὐχῶν τοῦ τότε Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας κυροῦ Τιμοθέου, ἀλλά καί ἄλλων κειμένων. Σ' αὐτό ὑπάρχουν ἀξιόλογες εὐχές πού ἔθρεψαν πνευματικά τίς τάξεις τῶν ὑπηρετούντων στό στράτευμα ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καί ὀπλίτες καί τό πολιτικό προσωπικό. Ὑπάρχουν καί λάθη, ὅπως τό χαρακτηριστικό «Ὁρθοδόξων ὑπέρμαχος», ἀντί «Βασιλέων ὑπέρμαχος», πού εἶναι καί τό σωστό, στό τροπάριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἐπίσης ὑπάρχουν ἐλλείψεις ὡς πρός τίς σύγχρονες ἀνάγκες τοῦ Στρατοῦ. Νέες ἀρμοδιότητες ἢ καί παλαιές πού οἱ σημερινοί ὑπεύθυνοι θέλουν νά τίς βάλουν κάτω ἀπό τήν ἁγιαστική χάρη τῆς Ἐκκλησίας μας δημιουργήσαν τήν ἀνάγκη νέων ἀκολουθιῶν. Ἔτσι πρίν ἀπό δύο περίπου χρόνια τό Γραφεῖο θρησκευτικοῦ τοῦ Γ.Ε.Θ.Α. μοῦ ἀπηύθυναν μιά ἐπιστολή καί μοῦ ζητοῦσαν νά γράψω παρόμοιες ἀκολουθίες γιά νέες στρατιωτικές μονάδες, περιστάσεις, προαγωγές κ.λ.π. Συνολικά μοῦ ζήτησαν εἴκοσι ἑννέα (29) ἀκολουθίες, τίς ὁποῖες μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ συνέγραψα καί οἱ ὁποῖες ἐγκρίθηκαν ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Διευθυντής τοῦ Γραφείου πού αἰσθάνθηκε τήν ἀνάγκη νά συμπληρώσει τό ἤδη κυκλοφοροῦν εὐχολόγιον ἦταν ὁ π. Γεώργιος Ἀποστολακίδης καί οἱ συνεργάτες του. Τούς ἀναφέρω γιά λόγους δικαιοσύνης καί τάξεως. Τοῦ πατρός Γεωργίου ἀποχωρήσαντος (δέν θέλω νά πῶ ἀποστρατευθέντος, γιατί δέν μοῦ ταιριάζει αὐτή ἡ λέξη, μιά καί ὁ ἱερεὺς δέν ἀποστρατεύεται, ἀλλά συνεχίζει καί στήν ἄλλη ζωὴ τῆ διακονία του μέ ἄλλες συνθήκες) καί τῆ θέσῃ του καταλαβόντος τοῦ π. Νικολάου, μοῦ ἀπηύθυναν οἱ νέοι ὑπεύθυνοι τοῦ Γραφείου Θρησκευτικοῦ μιά νέα

ἐπιστολή καὶ ἐκεῖ ἐξέφραζαν τὴν παράκληση νὰ κάνω ἄλλες δέκα παρόμοιες ἀκολουθίες, τίς ὁποῖες σχεδὸν ἔχω τελειώσει.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΥ

Τὸ νέο στρατιωτικὸ εὐχολόγιον ἔχει σχεδὸν διάταξη ἴδια μέ τὸ παλαιό. Ἔχει πέντε ἐνότητες.

Α. Ἀκολουθίες ἀγιασμοῦ, στό στρατό ξηρᾶς, ναυτικοῦ, Ἀεροπορίας, εἰς τὰ Σώματα ἀσφαλείας κ.λ.π. Στόν τομέα αὐτό ἔχουμε καί νέες ἀκολουθίες, ὅπως π. χ. Ἀκολουθία Ἀγιασμοῦ διὰ Μονάδας τοῦ Ναυτικοῦ ἐκτός θαλάσσης ἢ Ἀκολουθία Ἀγιασμοῦ διὰ τὰς Μονάδας τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, αἵτινες οὐκ ἔχουσι πτητικόν ἔργον. Ἀκολουθία Ἀγιασμοῦ διὰ τὰ Στρατοδικεῖα. Ἀκολουθία διὰ τὴν ἀποστολήν Μονάδων εἰς Εἰρηνευτικὰς ἀποστολάς. Ἀκολουθία Ἀγιασμοῦ διὰ τὴν ἔνταξιν νέων Ὀπλικῶν συστημάτων κ.λ.π. Ἄς ἀναφέρουμε μιά εὐχή ἀπό αὐτές.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΓΙΑΣΜΟΥ ΔΙΑ ΜΟΝΑΔΑΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΕΚΤΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

(Ἡ ἀκολουθία εἶναι ἢ αὐτὴ ὡς περιγράφεται ἐν τῷ εὐχολογίῳ διὰ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις (σελ. 10) πλὴν τῆς αἰτήσεως τῶν εἰρηνικῶν καὶ τῆς εὐχῆς).

Αἴτησις ἐν τοῖς εἰρηνικοῖς.

Ἐπὲρ τῆς Ναυτικῆς ταύτης Μονάδος (ἢ τοῦ Ναυτικοῦ κλιμακίου ἢ τοῦ παρατηρητηρίου τούτου) τῆς μὴ ἐχούσης (ἢ τοῦ μὴ ἔχοντος) ἐν τῇ θαλάσσει μάχιμον ἔργον, ἀλλ' ἐπιτελούσης (ἢ ἐπιτελοῦντος) ἔργον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους θαυμαστόν καὶ πάνυ χρήσιμον, τοῦ Διοικητοῦ, Ὑποδιοικητοῦ, τῶν Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν καὶ πολιτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς μετὰ τῶν οἰκειῶν αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἡ εὐχή.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, γινώσκομεν «ὅτι πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δέ σῶμά ἐσμεν» (Α' Κορ. 12, 20), καὶ ὅτι πάντες ἔχομεν χρεῖαν ἀλλήλων καὶ «εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα

τά μέλη» (ὄπ. π. στίχ. 26). Ἔτι δέ οἶδαμεν ὅτι «τούς χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας» ἰᾶσο (Λουκ. 9, 11) καί ὅτι ὁ μέγας Ἀπόστολός σου Παῦλος ὑπό σοῦ κινηθεῖς τῷ πνεύματι ἔγραψε πρὸς τούς ὑπ' αὐτόν μαθητάς «ταῖς χρεῖαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες» (Ρωμ. 11, 13) καί ὅτι τύπος ἐγένετο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐργαζόμενος ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ χερσί, ἵνα θεραπεύσῃ τὰς χρεῖας αὐτοῦ καί τῶν μετ' αὐτοῦ ὄντων (Πράξ. 20,34). Ἔτι δέ παραδεχόμεθα ὅτι δεῖ πάντας μαθάνειν προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρεῖας τῶν ἄλλων (Τίτ. 3,14) καί «μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν» (Ρωμ. 15,1). Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐντολάς σου, Κύριε, σοῦ δεόμεθα καί σέ παρακαλοῦμεν, τούς ἀδελφούς ἡμῶν Διοικητήν, Ὑποδιοικητήν, Ἀξιωματικούς, Ὑπαξιωματικούς καί ναύτας καί πολιτικόν προσωπικόν τούς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν τῇ Μονάδι ταύτῃ τῆς Ναυτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἡμῶν καί συντρέχοντας ἰκανῶς καί ποικίλως τούς συναδέλφους αὐτῶν τούς ἐν τῇ θαλάσῃ πλέοντας εὐλόγησον, ἀγίασον τῇ σῇ χάριτι, σοφίσει εἰς τὸ ἐπιτελεῖν τὰ ἔργα αὐτῶν καλῶς καί ἀρτίως, χάρισαι αὐτοῖς καί ταῖς οἰκογενεαῖς αὐτῶν ὑγείαν ἀκλόνητον, εἰρήνην ἀναφαίρετον καί βίον φιλόθεον, ἵνα δοξάζωσι τὸ πάντιμον καί μεγαλοπρεπές ὄνομά σου σὺν τῷ Πατρὶ καί τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προσπάθησα νὰ γράψω στήν εὐχή πῶς κανένα σπουδαῖο ἔργο δέν πραγματοποιεῖται χωρὶς τῆ βοήθεια ὄλων. Αὐτοὶ πού χειρίζονται τὰ πολεμικὰ ἀεροσκάφη ἔχουν ἄμεση ἀνάγκη ἀπὸ αὐτούς πού ὑπάρχουν στήν ξηρά καί τούς φροντίζουν. Στό ἴδιο πνεῦμα κινοῦνται καί οἱ παρόμοιες εὐχές. Ἀνάλογα μέ τὸ θέμα εἶναι γραμμένες οἱ αἰτήσεις καί οἱ εὐχές. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας λέγουν πῶς ὅταν κάποιος ἔχει σύμμαχο τὸ Θεό, ὅλα τὰ ἐμπόδια ἐξαφανίζονται. Π.χ. παρατηρεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος· «Ὅταν αὐτός ἦ εὐνοϊκῶς περὶ ἡμᾶς διακείμενος, πάντα ἐκποδῶν γίνεται τὰ λυπηρά» (ΕΠΕ, 4, 544). Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη προσφορά καί τὴν ἐπικουρίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ (ὄπ.π. ΕΠΕ, 17, 312).

Τὸ δεύτερο κεφάλαιο τῶν εὐχῶν εἶναι Δοξολογίες. Ἡ δοξολογία εἶναι χαρακτηριστικὸ γνώρισμα εὐλαβικῆς ψυχῆς. Εἴμεθα εὐγνώμονες στό Θεό γιὰ τίς ποικίλες δωρεές πού μᾶς ἔδωσε. «Δόξαν ἀναπέμψωμεν τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ, μὴ

διὰ τῶν ρημάτων μόνον, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον διὰ τῶν πραγμάτων», κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Χρυσοστόμου. Ὁ δὲ ἀπόστολος Παῦλος θά τονίσει εὐκαίρως ἀκαίρως· «Τῶ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ ἀοράτῳ μόνῳ Θεῶ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν» (Α' Τιμ. 1,17). Ἐπίσης ἐδῶ θά μπορούσα νά ἀναφέρω ἓνα τεμάχιο ἑνὸς ποιήματος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου πού ἀναφέρεται στὴ δοξολογία τοῦ Θεοῦ·

Δόξα Θεῶ καὶ Πατρὶ καὶ Υἱῶ παμβασιλῆι·

Δόξα πανευφήμῳ Πνεύματι Παναγίῳ,

Ἡ Τριάς εἷς Θεός ἐστιν ὅς ἔκτισε, πλησέ τε πάντα,
οὐρανὸν οὐρανίων, γαῖαν ἐπιχθονίων,
πόντον καὶ ποταμούς καὶ πηγὰς πλησεν ἐνύδρων.
πάντα ζωογονῶν πνεύματος ἐξ ἰδίου. (ΕΠΕ, 8, 370).

Στὸ κεφάλαιο αὐτὸ βάλαμε δυὸ καινούργιες δοξολογικὲς εὐχές. Ἡ μία εἶναι γιὰ τὰ σώματα ἀσφαλείας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου. Καί ἡ ἄλλη γιὰ τὴ λήξη τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Ἄς ἀναφέρουμε τὴν ἀκολουθία γιὰ τὴ λήξη τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΛΗΞΕΙ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(Τελεῖται ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεζικῶ (βλέπε Εὐχολόγιον διὰ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις σελ. 33) πλήν τοῦ Ἀπολυτικίου καὶ τῆς εὐχῆς καὶ τῶν αἰτήσεων, ἀντὶ τῶν ὁποίων λέγονται τὰ κάτωθι)·

Ἀπολυτίκιον (Περιστασιακόν)

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἅπασα ἡ οἰκουμένη,
τελευτήσαντος δεινοῦ πολέμου,
τοῦ Δευτέρου Ἰησοῦ μου Φιλάνθρωπε·

Σὺ γὰρ ὡς μέγας ἀλείπτῃς ἐπέτρεψας,
λαοὺς καὶ ἔθνη παθεῖν τὰ ἀνήκουστα,
ἵνα ἅπαντες τὴν σὴν ἐκζητῶσι Κύριε,
ἀνίκητον ῥοπήν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὰς αἰτήσεις λέγομεν·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους ἀλλὰ καὶ παντός ἔθνους λαβόντος μέρος εἰς τὸν ἀπεχθῆ τοῦτον Δεύτερον Παγκόσμιον πόλεμον καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ταῦτα διὰ τῆς διηνεκοῦς εἰρήνης καὶ εὐημερίας τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν ἀοιδίμων πεσόντων ἐν τῷ Δευτέρῳ Παγκοσμίῳ πολέμῳ πατέρων καὶ ἀδελφῶν ὅλων τῶν συμμετεχόντων λαῶν, ὡς καὶ τῶν ἀθῶων θυμάτων τῆς πολεμικῆς ἐκστρατείας ταύτης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἡ εὐχή.

Βασιλεῦ εὐσπλαγχνε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τοῦ παντός Ποιητὰ καὶ Παντοκράτορ, «ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. 2, 4), ὁ ἐκχέας τό τίμιον Αἷμά σου ὑπὲρ πάσης ψυχῆς ἀνθρώπων, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τό δῶρον τῆς υἰοθεσίας, ὁ κοινός Πατήρ τῶν βροτῶν, ὁ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ διατάξας «οὐκ ἀναβήσεσθε καὶ οὐ πολεμήσεσθε πρὸς τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν» (Β' Παραλ. 11, 4), ὁ ἐπιτρέψας συμφώνως πρὸς τό κατά παραχώρησιν θέλημά Σου διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ πρὸς παιδαγωγίαν καὶ ταπεινώσιν ἡμῶν τὴν συμπλοκὴν τῶν διαφόρων Ἐθνῶν κατὰ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὅτι μετὰ τὴν σκληρὰν ἔνεκα τῆς σκληροκαρδίας ἡμῶν παιδαγωγίαν ἤγαγες τὰ ἔθνη εἰς εἰρήνην, ἵνα πραγματοποιηθῇ τό ῥηθέν ὑπὸ τοῦ Προφήτου Σου· «συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν» (Ἠσ. 2, 4).

Εὐχαριστοῦμέν σοι ὅτι ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία κατασκευάζων ἐπέτρεψας ἐκ

τοῦ πολέμου τούτου ἐπικρατῆσαι τὴν δικαιοσύνην.

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν λαβόντων μέρος ἐν τῷ εἰρηθέντι πολέμῳ, ὡς καὶ τὰ ἀθῶα θύματα τὰ ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ταύτης ἐκστρατείας προκληθέντα, ὅπου ἐπισκοπεῖ τό φῶς τοῦ Προσώπου Σου.

Σύ γάρ εἰ ὁ ἄρχων τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Δόξα Πατρὶ ... καὶ νῦν ... Κύριε ἐλέησον (τρὶς) Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἐδῶ προσπάθησα νὰ ἀναφέρω στὴν εὐχή πῶς ὁ πόλεμος δέν εἶναι τό κατ' εὐδοκίαν θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τό κατά παραχώρησιν διὰ τὰς ἁμαρτίας πάντων ἡμῶν. Ἀπευθύνουμε δοξολογία στό Θεό γιά τή λήξη αὐτοῦ τοῦ πολέμου καὶ εὐχόμεθα νὰ κατατάξει στή χώρα τῶν ζώντων ὅλους τοὺς μέ ποικίλους τρόπους ἀποθανόντας κατά τή διάρκεια τῆς παγκοσμίου αὐτῆς συρράξεως.

Στό τρίτο μέρος εἶναι οἱ διάφορες ὀρκωμοσίαι. Ὁ ὄρκος δέν εἶναι ἀποδεκτός μέσα στήν Ἐκκλησία μας. Εἶναι ὅμως «ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος» (Ἐβρ. 6, 16). Οἱ Πατέρες λένε· «ἀληθεύων δέ ἐν πᾶσι τοῖς σοῖς λόγοις, ὄρκου βεβαιότητα παρέξεις» (Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ εἰς τόν Δεκάλογον, ΕΠΕ, 11, 490), δηλ. λέγοντας πάντοτε τὴν ἀλήθεια στὰ λόγια σου, θά δώσεις τὴν βεβαιότητα τοῦ ὄρκου. Δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι δέν συμπεριφέρονται εἰλικρινῶς στίς σχέσεις τους μέ τοὺς ἄλλους καὶ χρειάστηκε ἡ πολιτεία νὰ καθιερώσει τόν ὄρκο. Καί ἐδῶ

ἔγραψα μερικές ὀρκομωσίες γιά διάφορες περιστάσεις. Ἀναφέρω μία Ἀκολουθία ὀρκομωσίας πολιτικοῦ προσωπικοῦ.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ἱερεὺς· Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου,
καί εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς εὐσεβέσι,
κατ' ἐναντίων δωρούμενος,
καί τό σόν φυλάττων,
διά τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπολυτίκιον Περιστασιακόν

Δόξα Πατρί.

Ἦχος δ'. Ταχύς εἰς ἀντίληψιν.

Φιλάνθρωπε Κύριε,
τούς ἐν τῇ τάξει Στρατοῦ,
εὐλόγησον ἅπαντας,
ἐργαζομένους πιστούς,
τῇ θείᾳ δυνάμει σου·
νῦν γάρ ὡς παραστάται,
ὀπλιτῶν τῶν Μονάδων,
ὡς καί τῶν ἡγητόρων,
ἐπελέγησαν πάντες,
διό καί ὑπέρ τούτων,

εὐχὰς ἀναπέμπομεν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῶ τά νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε,
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἀπόστολος

Προκείμενον.

Μακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα.

Πρός Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα.

(Γαλ. 6, 7-10)

Ἀδελφοί, μή πλανᾶσθε, Θεός οὐ μνηστρίζεται· ὁ γάρ ἐάν σπείρη ἄνθρωπος, τοῦτο καί θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τήν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκός θερίσει φθοράν, ὁ δέ σπείρων εἰς τό πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωήν αἰώνιον. Τό δέ καλόν ποιῶντες μή ἐκκακῶμεν· καιρῶ γάρ ἰδίῳ θερίσομεν μή ἐκλυόμενοι. Ἄρα οὖν ὡς καιρόν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τό ἀγαθόν πρός πάντας, μάλιστα δέ πρός τούς οἰκείους τῆς πίστεως.

Ἱερεύς· Εἰρήνη σοι.

Χορός· Ἀλληλουῖα (τρῖς).

Διάκονος· Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Χορός· Καί τῶ πνεύματί σου.

Ἰερεὺς. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα.

Διάκονος. Πρόσχωμεν.

Χορός. Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι.

(κεφ. 20, 1-8)

Ὅμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῃ μισθῶσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καί συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτούς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καί ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθῶσατο. Λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον λήψεσθε. Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρχάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων.

Χορός. Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός. Κύριε ἐλέησον (μεθ' ἐκάστην δέησιν).

Διάκονος. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν..., καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν διοριζομένων ὑπαλλήλων πολιτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ στρατοῦ, ὑγείας ψυχῆς τε καὶ σώματος αὐτῶν καὶ ἀρίστης ἐπιδόσεως εἰς τὰ ποικίλα καθήκοντα αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτούς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι. Τῆς Παναγίας Ἀχράντου, Ὑπερευλογημένης, Ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Αἰιπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός. Σοί Κύριε.

Ἱερεὺς. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι.

Χορός. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός. Σοί Κύριε.

Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ ὁμιλήσας ἐν παραβολαῖς περὶ μισθίων λαβόντων τὰ τάλαντα καὶ ἐπαινέσας τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐργασθέντας τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως λέγων· «εὗ δοῦλε ἀγαθέ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω» (Ματθ. 25, 21), ὁ προσλαβὼν καὶ μισθώσας ἐργάτας ἐν τῷ ἀμπελῶνί σου (ὄπ.π. 20, 1), ὁ ἀποδίδων ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ (Ρωμ. 2, 6), ὁ μὴ θέλων εἶναι τοὺς ἀνθρώπους περιεργαζομένους (Β' Θεσ. 3, 11) τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ ἐργαζομένους τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐσθίοντας μετὰ ἡσυχίας τὸν ἑαυτῶν ἄρτον (ὄ.π.), ὁ ποιήσας τὸν Ἀδάμ ἐργάζεσθαι ἐν τῷ Παραδείσῳ (Γεν.2, 15), Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς πολιτικούς τούτους ὑπαλλήλους τοῦ Στρατεύματος, οἵτινες ἔσσονται ἀρωγοὶ καὶ συμπαραστάται πάντων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν τοῦ στρατοῦ τῆς Πατρίδος ἡμῶν.

Δός αὐτοῖς φωτισμὸν νοός, ζῆλον καὶ ἐπιμέλειαν ἐν τοῖς ποικίλοις ἔργοις αὐτῶν, ὀρθότητα τρόπων, σεμνότητα ἤθους, βίον ἀγαθόν, πνεῦμα δυνάμεως καὶ ἀρωγῆς καὶ προθυμίαν εἰς τὸ ποιῆσαι πάντα τὰ διατεταγμένα αὐτοῖς.

Σὺ γάρ εἶ ὁ Σωτὴρ καὶ κυβερνήτης πάντων ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Δόξα Πατρὶ ... καὶ νῦν ... Κύριε ἐλέησον (τρὶς) Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Αἰιπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμῶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Ἱερεὺς. Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων ... ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ο ΔΙΔΟΜΕΝΟΣ ΟΡΚΟΣ

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρῶ εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.

Στὸ τέταρτο μέρος τοῦ Εὐχολογίου ἔχουμε τὶς ἀπονομές καὶ προαγωγές. Ἔχει ὁ πίνακας ἐδῶ νὰ παρουσιάσει πολλές νέες ἀκολουθίες γιὰ διάφορα γεγονότα καὶ περιστάσεις τοῦ Στρατοῦ. Π.χ. Ἀκολουθία δι' ἀπονομὴν ξιφῶν. Ἀκολουθία δι' ἀπονομὴν εἰδικοῦ σήματος μπερέ εἰς τοὺς καταδρομεῖς, Ἀκολουθία δι' ἀπονομὴν πτερύγων, διὰ τὴν ἀποφοίτησιν ἐκ τῶν ΛΥΒ, ὀνομασίας ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, ἀπονομῆς μεταλλίων κ.λ.π. Ἀναφέρουμε τὴν ἀκολουθία διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ Μπερέ.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΔΙ' ΑΠΟΝΟΜΗΝ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ (ΜΠΕΡΕ)
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ**

Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ἱερεὺς· Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς εὐσεβέσι,
κατ' ἐναντίων δωρούμενος,
καὶ τό σόν φυλάττων,
διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπολυτίκιον Περιστασιακόν

Δόξα Πατρί.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς τῆς κτίσεως.

Τοὺς κτησαμένους εὖσημον,
καταδρομῶν τό ἔνδοξον,
ἐν τῇ στολῇ τοῦ πολέμου τιμήσωμεν,
γενναίους ἄνδρας σήμερον,
ἰκετεύοντες πάντες,
τῷ Χριστῷ ὑπὲρ τούτων,
ἵνα διέλθωσι,
εὐχαῖς τῆς Θεοτόκου τὰ σκάνδαλα,
τῆς ζωῆς αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῶ τά νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε,
ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου

Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με.

Στίχ. Ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με.

Πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα

(κεφ. 12, 4 - 7 καί 11)

Ἀδελφοί, διαιρέσεις χαρισμάτων εἰσίν, τό δέ αὐτό πνεῦμα· καί διαιρέσεις διακονιῶν εἰσίν, καί ὁ αὐτός Κύριος· καί διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν, ὁ δέ αὐτός Θεός ὁ ἐνεργῶν τά πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐκάστῳ δέ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τό συμφέρον. Πάντα δέ ταῦτα ἐνεργεῖ τό ἕν καί τό αὐτό Πνεῦμα διαιροῦν ἰδία ἐκάστῳ καθὼς βούλεται.

Χορός· Ἀλληλουῖα (τρῖς).

Διάκονος· Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσιν.

Χορός. Καί τῷ πνεύματί σου.

Ἱερεὺς. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα.

Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

(κεφ. 25, 14-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς

ιδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν. Εὐθέως πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα· ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτός ἄλλα δύο, ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὥρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρουσεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθέ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπεν· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθέ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς εἶπεν· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρός εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρουσα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὸν δοῦλε καὶ ὀκνηρὸν. Ἦιδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμόν σὺν τόκῳ. Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. Τῷ γάρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Χορός. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός. Κύριε ἐλέησον (μεθ' ἐκάστην δέησιν).

Διάκονος. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ..., καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τοὺς καταδρομεῖς τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ ἡμῶν, τοὺς τιμηθέντας διὰ τῆς εἰδικῆς διακρίσεως καὶ σήματος τοῦ μπερέ καὶ ἐνισχυθῆναι αὐτούς ἐν τοῖς ἀγῶσιν αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς ὑγιείαν κατ' ἄμφω, ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονήν, θάρσος καὶ ἐγρήγορσιν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτούς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου, Ἐπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ Λειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτούς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός. Σοὶ Κύριε.

Ἱερεὺς. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι.

Χορός. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ δημιουργήσας ὡς Ἄσαρκος Λόγος φωστῆρας ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταστήσας τούτους «εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἐνιαυτούς (Γέν. 1, 14), ὁ ἐντειλάμενος τῷ Μωϋσῇ καὶ τῷ Ἀαρών, ἵνα ποιήσωσι τὰ σημεῖα σου «ἐναντίον τοῦ λαοῦ» (Ἐξ. 4, 30), διό καὶ «ἐπίστευσεν ὁ λαός καὶ ἐχάρη» (ὄπ.π. στίχ. 31), ὁ δούς τό ὄνομά σου «εἰς σημεῖον αἰώνιον» (Ἠσ. 55, 13) τοῖς ἀνθρώποις, τόν δέ Τίμιον καὶ Ζωοποιόν

Σταυρόν εἰς σημεῖον τῆς σῆς Δευτέρας ἐνδόξου ἐλεύσεως (Ματθ. 24, 30), ὁ βεβαιώσας τοὺς σοὺς μαθητάς ὅτι ὅπου ἂν κηρυχθῇ τό Εὐαγγέλιον εἰς τὰ ἔθνη «σημεῖα τοῖς πιστεύουσι (ταῦτα) παρακολουθήσει» (Μαρκ. 16, 17), ὁ ὁμοιάσας τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν τῷ σημείῳ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου (Ματθ. 12, 39), ὁ παιδεύσας τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν τὰς ἐναλλαγὰς τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῶν σημείων τῶν χρωμάτων (ὄπ.π. 16, 2-3), ὁ διὰ μεγίστου σημείου τὴν Ἐκκλησίαν σου ὡς πάγκαλον γυναικᾶ ἐν ὁράσει καταξιώσας τὸν Ἰωάννην ἰδεῖν (Ἀποκ. 12, 1), αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τό εἰδικὸν σημεῖον, τό καὶ δημῶδῶς λεγόμενον μπερέ, τῶν καταδρομέων ἀνδρῶν τῆς στρατιωτικῆς Μονάδος ταύτης.

Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τοὺς ἀνδρας τούτους, τοὺς δοκιμασθέντας ἐμπόνως ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ ἔχοντας συμμετοχὴν εἰς σκληρὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις καὶ ἐπαξίως ἀριστεύσαντας ἀξίωσον φέρειν τό προειρημένον σῆμα ἐν τιμῇ, ἀδιαπτῶτῶ ὑγείᾳ, σεμνοπρεπεῖ καυχῆσει καὶ διαθέσει ἀγωνιστικῇ, ἵνα δοξάζεται καὶ δι' αὐτῶν τό πάντιμον ὄνομά σου σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Δόξα Πατρὶ ... καὶ νῦν ... Κύριε ἐλέησον (τρὶς) Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, προστασίαις τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων.

Ὁ Ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων ... ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ χαρίσματα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄπειρα, πού τὰ διαιρεῖ στοὺς ἀνθρώπους ἀνάλογα μὲ τὴ δύναμή τους. Οἱ «κυβερνήσεις» (Α' Κορ. 12, 28), δηλ. τὰ διοικητικὰ εἶναι σπουδαῖα χαρίσματα τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τὰ διοικητικὰ χαρίσματα, τὰ ἔχοντα σχέση

μέ τις στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις, πού ἀπαιτοῦν ὀξύνοια καὶ τόλμη, εἶναι ἐπιφανῆ καὶ περιζήτητα. Ἡ στρατιωτικὴ εἰκόνα γίνεται ἀφορμὴ στοὺς Πατέρες νά μιλήσουν καὶ γιὰ τὰ πνευματικά. «Στρατιώτης εἶ πνευματικός. Στρατιώτης δέ τοιοῦτος οὐ καθεύδει ἐπὶ κλίνης ἐλεφαντίνης, ἀλλὰ ἐπὶ ἐδάφους. Οὐ χρίεται μύροις, τῶν γάρ ἡταιρικότων καὶ διεφθαρμένων ἢ τοιαύτη σπουδῆ, τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, τῶν ἐν ἀμελείᾳ ζώντων. Σοὶ δέ οὐχί μύρων ἀλλ' ἀρετῆς ἀποπνεῖν δεῖ», λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος (ΕΠΕ, 25, 420).

Εἰς τὸ πέμπτον μέρος εἶναι οἱ ὑπόλοιπες ἀκολουθίες. Π.χ. Μνημόσυνο στὰ στρατιωτικά νεκροταφεῖα, Λιτανεῖα ἱερᾶς εἰκόνας κ.ἄ. Στὸ τμήμα αὐτὸ ἔγραψα ἀρκετὲς νέες ἀκολουθίες. Π.χ. Ἀκολουθία γιὰ τοὺς πρωτοετείς τῆς Σχολῆς Νοσηλευτικῆς Ἀξιωματικῶν, Ἀκολουθία παραδόσεως Πολεμικῶν Σημαιῶν κ.λ.π. Ἀπὸ αὐτὲς ἀναφέρουμε μία.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΑΡΧΗΓΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ**

Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς εὐσεβέσι,
κατ' ἐναντίων δωρούμενος,
καὶ τό σὸν φυλάττων,
διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἐάν ὁ Ἀρχηγὸς προέρχεται ἐκ τοῦ Στρατοῦ, ψάλλεται καὶ τὸ ἀκόλουθον.

Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς,
καί τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς,
ἀσθενούντων ἰατρός,
Βασιλέων ὑπέρμαχος,
Τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐάν ὁ Ἀρχηγός προέρχεται ἀπὸ τὸ Πυροβολικόν, ψάλλεται καί τὸ ἀκόλουθον.

Ἦχος δ'.

Βαρβάραν τὴν ἀγίαν τιμήσωμεν,
Ἐχθροῦ γάρ τὰς παγίδας συνέτριψε,
καί ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν,
βοηθεία καί ὄπλῳ
τοῦ Σταυροῦ ἢ πάνσεμνος.

Ἐάν ὁ Ἀρχηγός προέρχεται ἀπὸ τὸ Ναυτικόν, ψάλλεται καί τὸ ἀκόλουθον.

Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος,
ἐγκρατείας διδάσκαλον,
ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου,
ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια,
διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά,
τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ἐάν ὁ ἀρχηγὸς προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀεροπορίαν,
ψάλλεται καὶ τὸ ἀκόλουθον.**

Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων Στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι,
δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι,
ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς,
σκέπη τῶν πτερυγῶν τῆς ἀϋλου ὑμῶν δόξης,
φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας,
ἐκτενῶς καὶ βοῶντας·
ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθαι ἡμᾶς,
ὡς Ταξίαρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων.

Ἀπολυτίκιον Περιστασιακόν

Δόξα Πατρί.

Ἦχος πλ. α'. Τόν Συνάναρχον Λόγον.

Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος,
Χριστέ τῆς κτίσεως,
τούς ἡγήτορας πάντας,
στρατοῦ διάσωσον,
ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς,
τοῦ πολεμήτορος,
καὶ σκανδάλων κοσμικῶν,
καὶ δεινῶν ἐπιφορῶν,
τοῦ βίου Σωτῆρ οἰκτιρμον,
καὶ πρὸς τὰ κρείττω ὁδήγει,
τόν νοῦν αὐτῶν,
τῇ δυναστείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῶ τά νικητήρια,
 ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
 ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε,
 ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον,
 ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
 ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός. Κύριε ἐλέησον (μεθ' ἐκάστην δέησιν).

Διάκονος. Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ... , καί πάσης τῆς ἐν Χριστῶ ἀδελφότητος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καί ἐξουσίας ἐν αὐτῶ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ ἀπερχομένου Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης (δεῖνα....) καί τοῦ ἀναλαμβάνοντος τήν Διοίκησιν τούτου νέου (δεῖνα.....) καί ὑπέρ τοῦ ἐνισχυθῆναι αὐτούς ἐν τῷ βίῳ καί τοῖς ἔργοις αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ ὀυσθῆναι αὐτούς τε καί ἡμᾶς ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου, Ὑπερευλογημένης, Ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καί Αἰιπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῶ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός. Σοί Κύριε.

Ἱερεὺς. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καί προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἄνδρας ἀρχηγούς (Ἀριθ. 13, 3) δυνάμεων ἐφ' ἕκαστον ἔθνος, καὶ ἀρχηγούς λαοῦ (ὄπ.π. 25, 4) καὶ «ἀρχοντας τῆς στρατιᾶς» (Δευτ. 20, 9) καὶ ἄνδρας πολεμιστὰς καὶ ἀρχοντας δυνατοὺς καὶ ἀρχοντας ἀρμάτων καὶ ἰππέων (Β' Παραλ. 8, 9), ὁ ἔχων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαήλ, τὸν μέγαν ἀρχοντα (Δαν. 12, 1), ὁ ὑψῶν καὶ διασκορπίζων ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς (Ἱερ. 28, 23), ὁ ὢν, «τό ἄλφα καὶ τό ὦμέγα, ἡ ἀρχὴ καὶ τό τέλος» (Ἀποκ. 21, 6) εὐλόγησον πρῶτον μὲν τὸν ἀπερχόμενον Ἀρχηγόν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων (δεῖνα.....), ὡς συντελέσαντα τό ἔργον αὐτοῦ, καὶ δὸς αὐτῷ εἰρήνην, ἄνεσιν βίου καὶ μακρότητα ἡμερῶν, εἶτα δέ τὸν ἀναλαμβάνοντα τὰ ἡνία τοῦ προμνημονευθέντος Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ὁμόβαθμον τῷ ἀπελθόντι γενναῖον Ἀξιωματικόν (δεῖνα) καὶ δὸς αὐτῷ δύναμιν εἰς τό διευθῆναι καλῶς πάσας τὰς ὑπ' αὐτόν Στρατιωτικὰς Διοικήσεις, ἦθος ἀκμαῖον καὶ ἀρίστην ὑγιεῖαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Σύ γάρ, Κύριε Παντοδύναμε, ὥρισας πάντα τὰ δημιουργήματα καὶ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀρχὴν ἔχειν καὶ τέλος. Ἀληθές ὡσαύτως ἐστίν ὅτι τὰ ἀπὸ χρόνου ἀρξάμενα πᾶσα ἀνάγκη καὶ ἐν χρόνῳ συντελεσθῆναι καὶ πάντες «ὡς ἰμάτιον παλαιωθήσονται καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς καὶ ἀλλαγῆσονται, σύ δέ ὁ αὐτός εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι» (Ψαλμ. 101, 27-28). Ἀπὸ σοῦ ἤρξαντο τὰ ἔργα ἡμῶν καὶ εἰς σέ τελευτῶσι.

Δὸς οὖν, Δέσποτα, ἀμφοτέροις τοῖς Ἀρχηγοῖς τὴν ζωοποιὸν χάριν καὶ τό μέγα σου ἔλεος, πρεσβείαις τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ καὶ ἀμάχου Προστάτιδος τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Δόξα Πατρὶ ... καὶ νῦν ... Κύριε ἐλέησον (τρὶς) Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Ἱερεὺς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων ... ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἐδῶ προσήρμοσα τὰ νοήματα τῆς εὐχῆς μὲ τὸ συγκεκριμένο γεγονός.

Ἐπάρχουν καὶ ἄλλες εὐχές, κάπου δέκα, πού γράφτηκαν τελευταῖα καὶ ἀφοροῦν στὴν καθιέρωση ἐπετείων, ὅπως τῆς ἐορτῆς τοῦ προφήτου Ἡλία ὡς προστάτου τῆς Ἀεροπορίας ξηρᾶς καὶ ἄλλες πού ὅταν ἐγκριθοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο, θά τίς σχολιάσουμε σέ ἄλλο συνέδριο.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στὸ ἀναφερόμενο εὐχολόγιο χρησιμοποίησα τὴ γλῶσσα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς λατρείας, χωρὶς ἀκρότητες, γιὰ νὰ γίνονται κατανοητές οἱ εὐχές. Τὸ γενικὸ περίγραμμα τῶν εὐχῶν εἶναι τὸ ἐξῆς· Πρῶτα-πρῶτα ἀναφέρονται οἱ εὐχές σὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ χαρακτηριστικὲς ἐκφράσεις προηγουμένων τούτων τῶν τροπικῶν γιὰ τίς περιστάσεις μετοχῶν. Οἱ χαρακτηρισμοὶ ἔχουν σχέσεις μὲ τὸ γεγονός καὶ μετὰ ἐρχόμαστε σὸ συγκεκριμένο περιστατικὸ ἠτιολογημένα. π.χ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἰατρέ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ, «ὁ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου» (Πράξ. 10, 38), ὁ

περιελθὼν ἐν ὅλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ «κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον» (Ματθ. 4, 23) εὐλόγησον τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον τοῦτο καὶ πάντας τοὺς ἐργαζομένους ἐν αὐτῷ».

Μετά σέ ἄλλες ἀκολουθίες ἔβαλα Ἀπόστολο καὶ Εὐαγγέλιο καὶ σέ ἄλλες ὄχι. Αὐτό τό καθώρισε τό Γραφεῖο Θρησκευτικοῦ παίρνοντας ὑπόψη τόν ἰδιάζοντα παρεχόμενο χρόνο γιά τήν τελετή.

Μετά στά εἰρηνικά προσέθεσα καὶ μιά ἢ δύο νέες αἰτήσεις πού ἔχουν σχέση μέ τό γεγονός. Π.χ. «Ὑπέρ τοῦ εὐλογηθῆναι τοὺς Ἀνθυπασπιστάς τούτους τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ ἡμῶν, τοὺς τιμηθέντας διά τῆς λήψεως τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ τοῦ Ἀξιωματικοῦ καὶ ἐνισχυθῆναι αὐτούς ἐν τοῖς ἀγῶσιν αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς ὑγείαν κατ' ἄμφω, ὑπομονήν καὶ ἐπιμονήν, θάρσος καὶ ἐργήγορσιν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὅταν ἐκδοθεῖ θά περιλαμβάνει ἀναδιάταξη τῆς ὕλης, βελτιώσεις στό σχῆμα, διχρωμία καὶ ἄλλες αἰσθητικές παρεμβάσεις. Ἐπίσης θά δοθεῖ ἔμφαση στήν ὁμοιομορφία (π.χ. μορφοποίηση καὶ περιεχομένου, ὅπως «νίκας τοῖς εὐσεβέσι» σέ ὅλα κ.ἄ.,

Στό τέλος θά ὑπάρχει ἐορτολόγιο μέ ἰδιαίτερη ἐπισήμανση στοὺς στρατιωτικούς ἁγίους.

Τελειώνοντας θά ἤθελα νά εὐχηθῶ τό νέο στρατιωτικό εὐχολόγιο νά ἀποβεῖ σπουδαῖο βοήθημα στοὺς στρατιωτικούς μας ἱερεῖς εἰς τό ἐπιτελούμενο ἀπό αὐτό ἁγιαστικό ἔργο στό στράτευμα.

Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας

Ἰωήλ

